

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Aasaa, Third Mehl:

ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

He wanders around, engrossed in other pleasures, but without the Naam, he suffers in pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥

He does not meet the True Guru, the Primal Being, who imparts true understanding. ||1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥

O my insane mind, drink in the sublime essence of the Lord, and savor its taste.

ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Attached to other pleasures, you wander around, and your life wastes away uselessly. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

In this age, the Gurmukhs are pure; they remain absorbed in the love of the True Name.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥

Without the destiny of good karma, nothing can be obtained; what can we say or do? ||2||

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

He understands his own self, and dies in the Word of the Shabad; he banishes corruption from his mind.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥

He hurries to the Guru's Sanctuary, and is forgiven by the Forgiving Lord. ||3||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

Without the Name, peace is not obtained, and pain does not depart from within.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥

This world is engrossed in attachment to Maya; it has gone astray in duality and doubt. ||4||

ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

The forsaken soul-brides do not know the value of their Husband Lord; how can they decorate themselves?

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥

Night and day, they continually burn, and they do not enjoy the Bed of their Husband Lord. ||5||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

The happy soul-brides obtain the Mansion of His Presence, eradicating their self-conceit from within.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੈ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥

They decorate themselves with the Word of the Guru's Shabad, and their Husband Lord unites them with Himself. ||6||

ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

He has forgotten death, in the darkness of attachment to Maya.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥

The self-willed manmukhs die again and again, and are reborn; they die again, and are miserable at the Gate of Death. ||7||

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

They alone are united, whom the Lord unites with Himself; they contemplate the Word of the Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

O Nanak, they are absorbed in the Naam; their faces are radiant, in that True Court. ||8||22||15||37||